

Sygn. akt IV U 1642/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Natalia Lipińska

Protokolant: stażysta Sylwia Dymańska

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania T. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 14 sierpnia 2013 roku nr (...)

w sprawie T. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1642/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 11 marca 2014 r.

Decyzją z dnia 14 sierpnia 2013 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia

17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

(Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił T. M. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia

9 sierpnia 2013 r. stwierdziła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy.

Odwołanie od tej decyzji wniosła T. M., domagając się jej zmiany

i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołująca podniosła, że występują u niej silne bóle w łokciu prawym ramienia podczas wykonywania ruchów manualnych dłoni. Dolegliwość ta, nazywana potocznie „łokciem tenisisty” uniemożliwia jej wykonywanie pracy w wyuczonym zawodzie, jak też innej pracy wymagającej zdolności manualnych.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji podniósł, że odwołanie nie wnosi żadnych nowych okoliczności, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że odwołująca T. M., urodzona (...), z zawodu jest technikiem analityki medycznej. Pracowała jako laborant, ostatnio zaś jako analityk medyczny- starszy technik.

Od 14 marca 2013 r. do 11 lipca 2013 r. ubezpieczona pobierała świadczenie rehabilitacyjne.

W dniu 28 maja 2013 r. odwołująca wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 14 sierpnia 2013 r. ZUS Oddział w T. odmówił T. M. przyznania prawa do tego świadczenia, ponieważ Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 9 sierpnia 2013 r. stwierdziła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

W dacie złożenia wniosku odwołująca pozostawała w zatrudnieniu w (...)w B., ostatnio na stanowisku analityka medycznego- starszego technika, w niepełnym wymiarze czasu pracy.

(okoliczności bezsporne)

Sąd Okręgowy ustalił ponadto następujący stan faktyczny sprawy:

Lekarz Orzecznik ZUS w opinii lekarskiej z dnia 8 lipca 2013 r. stwierdził u wnioskodawczyni:

- chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa bez dysfunkcji,
- prawostronny łokieć tenisisty,
- stan po operacji cieśni nadgarstka,
- stan po artroskopii kolana z usunięciem łąkotki przyśrodkowej,
- nadciśnienie tętnicze wyrównane w okresie wydolności krążenia,
- zaburzenia rytmu serca bez zaburzeń hemodynamicznych,
- łagodną niedomykalność zastawki aortalnej,
- stan po resekcji macicy i przydatków z przyczyn nienowotworowych.

W konsekwencji, Lekarz Orzecznik ZUS uznał, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy.

Na skutek sprzeciwu, sprawa skierowana została do Komisji Lekarskiej ZUS, która w opinii lekarskiej z dnia 9 sierpnia 2013 r. podtrzymała stanowisko wyrażone przez Lekarza Orzecznika, rozpoznając u wnioskodawczyni:

- zespół bólowy szyjno- barkowy w wywiadzie,
- fibromyalgię,
- zaburzenia nerwicowe w wywiadzie,
- zespół podwójnego ucisku,
- stan po operacji cieśni nadgarstka bez zaników mięśni,
- prawostronny łokieć tenisisty,

- nadciśnienie tętnicze w okresie wydolności krążenia,
- stan po histerektomii z przydatkami.

Orzeczenie Komisji Lekarskiej legło u podstaw wydania zaskarżonej decyzji.

dowód:

- orzeczenie Lekarza Orzecznika z dnia 08.07.2013 r.- k. 20v cz. II akt ZUS,
- orzeczenia Komisji Lekarskiej z dnia 09.08.2013 r.- k. akt ZUS,

W celu stwierdzenia, czy i w jakim stopniu odwołująca jest niezdolna do pracy oraz kiedy powstała u niej ewentualna niezdolność do pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: lek. med. J. S. (1)specjalisty chirurga ortopedy- traumatologa, lek. med. J. S. (2) specjalisty neurologa, lek. med. P. M.- specjalisty kardiologa i lek. med. E. Z. specjalisty chorób wewnętrznych.

W pisemnej opinii z dnia 12 stycznia 2014 r. biegli chirurg ortopeda- traumatolog, neurolog, kardiolog i specjalista chorób wewnętrznych zdiagnozowali u odwołującej:

- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym szyjno- barkowym i lędźwiowym,
- zespół cieśni lewego nadgarstka leczony operacyjnie,
- zespół łokcia tenisisty prawostronny,
- stan po leczeniu zespołu kciuka trzaskającego lewego,
- stan po usunięciu łąkotki przyśrodkowej prawego kolana,
- początkowe zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych,
- zaburzenia rytmu serca w wywiadzie,
- nadciśnienie tętnicze w wywiadzie,
- stan po usunięciu macicy z przydatkami.

W oparciu o przeprowadzone badanie oraz wyniki badań specjalistycznych uznali, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy.

W uzasadnieniu opinii podali, że przeszłość chorobowa badanej obejmuje szereg schorzeń ruchowych i krążeniowych, ale żadne z nich nie upośledza stanu zdrowia wnioskodawczyni w stopniu znacznym. W badaniu przedmiotowym nie obserwuje się utrwalonych oraz istotnych z punktu widzenia ogólnej sprawności fizycznej deficytów. Pomimo rozpoznanego nadciśnienia tętniczego i okresowych zaburzeń rytmu serca, układ krążenia jest wydolny.

dowód:

- opinia sądowo- lekarska z dnia 12.01.2014 r.- k. 16-19,

Sąd w całości podzielił opinię chirurga ortopedy- traumatologa, neurologa, kardiologa i specjalisty chorób wewnętrznych uznając, że zawiera ona kompleksową i wyczerpującą ocenę stanu organizmu odwołującej, a nadto uwzględnia wpływ rozpoznanych u niej schorzeń na zdolność do pracy. Sąd uznał, iż charakterystyka schorzeń została przez biegłych oceniona prawidłowo z punktu widzenia zasad logiki, przy wykorzystaniu wiedzy specjalistycznej popartej doświadczeniem osób sporządzających opinię. Dlatego też, Sąd podzielił wnioski biegłych sądowych odnośnie

braku u odwołującej niezdolności do pracy. Zauważyć przy tym trzeba, że opinia wydana została przez biegłych sądowych o specjalnościach adekwatnych do schorzeń zdiagnozowanych u wnioskodawczyni. Ponadto, podkreślić należy, iż opiniujący w sprawie biegli swoje ustalenia i wnioski wywiedli po szczegółowej analizie całości dokumentacji medycznej oraz badaniu ubezpieczonej.

Żadna ze stron opinii tej nie kwestionowała.

Uwzględniając powyższe, na podstawie tej właśnie opinii, ocenionej pozytywnie, zgodnie z kryteriami zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłych, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków, Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze, że okoliczności sporne zostały w sprawie dostatecznie wyjaśnione w oparciu o wydaną opinię, która w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ma zasadnicze znaczenie, a dowód z zeznań świadków czy stron co najwyżej charakter pomocniczy, Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika odwołującej o przesłuchanie wnioskodawczyni w charakterze strony na okoliczność jej sytuacji zawodowej i zdrowotnej- uznając, że nie wniosłoby to niczego nowego do sprawy, zmierzając jedynie do przewłoki postępowania. Wydana w sprawie opinia jest wyczerpująca

i wyjaśnia wszystkie kwestie sporne w sposób pełny, powołując się na rzeczowe, konkretne

i przekonujące argumenty. Wynikające z przepisu art. 278 § 1 k.p.c. ograniczenie samodzielności sądu w zakresie dokonywania ustaleń wymagających wiadomości specjalnych obejmuje w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy ocenę etiologii, momentu powstania, aktualnego stopnia nasilenia diagnozowanych u wnioskodawcy schorzeń, ich wzajemnych powiązań i wpływu na możliwość świadczenia pracy zarobkowej. Dlatego też

w takiej sprawie ocena niezdolności do pracy wymaga wiadomości specjalnych i musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego (biegłych) posiadającego odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń wnioskodawcy (por. postanowienie SN z dnia

8 stycznia 2013 r., I UK 524/12, Legalis nr 710360; wyrok SA w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2012 r., III AUa 847/12, Legalis nr 733941; postanowienie SA w Szczecinie z dnia 12 lutego 2013 r., III AUa 351/12, Legalis nr 740451). Niezasięgnięcie takiej opinii i oddalenie zgłaszanych przez stronę wniosków dowodowych w tym zakresie (jako zmierzających do przedłużania procesu) może oznaczać naruszenia przez sądy orzekające w sprawie przepisów art. 278 § 1 k.p.c. i art. 217 § 2 k.p.c., mającego wpływ na wynik sporu. Skutku takiego,

tj. naruszenia przepisów procedury mającego wpływ na rozstrzygnięcie w sprawie o prawo do renty, nie rodzi natomiast oddalenie wniosku o przesłuchanie w charakterze strony samego wnioskodawcy, w sytuacji, gdy okoliczności dotyczące jego sytuacji zawodowej i zdrowotnej nie były w sprawie sporne, jak w niniejszym postępowaniu. W tym miejscu należy jedynie zauważyć, że pełnomocnik odwołującej wnioskował jedynie o przesłuchanie swojej klientki i nie wnosił o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków.

Pozostałe okoliczności sprawy Sąd uznał za bezsporne, gdyż nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Istotą sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy i w jakim stopniu odwołująca T. M. jest niezdolna do pracy oraz kiedy powstała u niej ewentualna niezdolność do pracy.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) ma niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2).

Zgodnie z art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

W myśl ust. 2 powołanego artykułu, całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast stosownie do ust. 3, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Równocześnie w myśl art. 13 ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania tej zdolności uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak również możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy.

Jak wynika z wydanej w niniejszej sprawie opinii biegłych chirurga ortopedy- traumatologa, neurologa, kardiologa i specjalisty chorób wewnętrznych, odwołująca, pomimo rozpoznanych u niego schorzeń w postaci zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa

z przewlekłym zespołem bólowym szyjno- barkowym i lędźwiowym; zespołu cieśni lewego nadgarstka leczonego operacyjnie; zespołu łokcia tenisisty prawostronnego; stanu po leczeniu zespołu kciuka trzaskającego lewego; stanu po usunięciu łąkotki przyśrodkowej prawego kolana; początkowych zmian zwyrodnieniowych stawów kolanowych; zaburzeń rytmu serca w wywiadzie; nadciśnienia tętniczego w wywiadzie oraz stanu po usunięciu macicy z przydatkami, nie jest osobą niezdolną do pracy.

Skoro więc zaskarżona przez odwołującą decyzja ZUS Oddział w T. z dnia 14 sierpnia 2013 r. była zasadna, jej odwołanie od tej decyzji należało oddalić, przyjmując jako podstawę prawną takiego rozstrzygnięcia powołane wyżej przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.